

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Podczas jednego z objawień s.Małgorzacie Marii Alacoque, jakie miało miejsce 16 czerwca 1675 r. w Paray-le-Monial, Pan Jezus ukazał Swoje Boskie Serce mówiąc:

"Oto Serce, które tak bardzo ukochało ludzi, że w niczym nie oszczędzając siebie, całkowicie się wyniszczyło i ofiarowało, aby im okazać swoją miłość. Przeto żądam od ciebie, aby w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała zostało ustanowione święto - szczególnie po to, by uczcić Moje Serce przez Komunię Świętą i uroczyste akty prześlągania, w celu wynagrodzenia Mu za zniewagi doznane w czasie wystawienia na ołtarzach. Obiecuję, że Moje Serce otworzy się, aby spłynęły z niego Strumienie Jego Boskiej Miłości na tych, którzy Mu tę cześć okażą i zatroszczą się o to, by inni Mu ją okazywali".

Pan Jezus pragnął, by ludzie rozważali głębię Jego miłości, którą okazał składając ofiarę na krzyżu i nieustannie w bezkrawwy sposób ofiarując się podczas Mszy św. Chciał należącego dziękczynienia i uwielbienia oraz prześlągania za wszystkich ludzi, których grzechy zraniły Jego Najświętsze Serce.

Po wielu trudach i przeciwnościach, papież Klemens XIII w roku 1765 zatwierdził święto i nabożeństwo do Najświętszego Serca, a w 1856 r. Pius IX rozciągnął je na Kościół powszechny. Leon XIII w 1899 poświęcił całą ludzkość Sercu Jezusowemu, a Papież Pius XI w 1928 polecił obchodzić to święto z oktawą i nakazał po Mszy lub nieszpórach odmówić Akt wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu. (Papież Pius XII, dekretem z dnia 23 marca 1955 r. zniósł oktawę).

Obietnice Pana Jezusa dane gorliwym czcicielom Jego Najświętszego Serca

Św. Małgorzata Maria Alacoque przekazała nam obietnice Serca Pana Jezusa dla Jego czcicieli. Dokonując **intronizacji w swoich rodzinach** dostępujemy spełniania się na nas wszystkich obietnic. Oto one:

Wskażę im w życiu powołania drogę,
A nią idących Swą łaską wspomogę,
W rodzinie spokój i zgoda zagości,
Bo złączę wszystkich węzłem Mejs miłości.

Gdy ból i smutek zadadzą im ranę,
Ja Sam balsamem pociechy się stanę.
Pod Mojem skrzydłem grot złego ich minie,
Jam im ucieczką w ostatniej godzinie.

Stąd wzrok mój na nich odpocznie łaskawy,
Pobłogosławię codzienne ich sprawy.

W Sercu Mem źródło grzesznikom otworzę,
Z którego spłynie miłosierdzia morze.

Od Mego Serca ognistych płomieni,
Serce oziębłe w gorące się zmieni.

Serca, co dotąd służą mi gorliwie,
Jeszcze gorętszą miłością ożywię.

Dom, gdzie, czcić będą obraz Serca Mego,
Z błogosławieństwa zasłynie Bożego.

Pracy kapłańskiej dam błogosławieństwo,
Że z serc najtwardszych odniesie zwycięstwo.

Kto w sercach braci miłość Bożą wzbudzi,
Cześć Mego Serca szerząc pośród ludzi,
Serce Me będzie dlań tarczą opieki,
W Niem imię jego zapiszę na wieki.

